

ת"פ 24239/03/14 - מדינת ישראל נגד אביחי גואטה, מור אוחיון

בתי המשפט

ת"פ 24239-03-14
19 יולי 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל
נגד

1..אביחי גואטה
2..מור אוחיון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אבעד כ"ץ

הנאשם 1 - בעצמו ובא כוחו עו"ד - פאור

הנאשם 2 - בעצמו וב"כ עו"ד פאור בשם בשם עו"ד עידו פורת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון כתב האישום, בכך שביום 9.3.14 בבוקר, לאחר שבית משפט מחוזי באר שבע הכריע דינו של עדן אוחיון והרשיעו בעבירת רצח, אנשים שזהותם לא ידועה פתחו באולם בצעקות ובגידופים. אליהם הצטרף נאשם 1, גיסו של עדן אוחיון. הוא קם ממקומו וצעק לעבר השופטים שלא הם אלה ששופטים, אלא התקשורת, ולכן הוא נתבקש על ידי מאבטח משמר בית המשפט לצאת מן האולם. בתוך כך החלה התלהמות באולם הדיונים ומשעלה חשש לעימות בין משפחת הנאשם ברצח למשפחה המנוח, פינו מאבטחי בית המשפט את הציבור מתוך האולם. במעמד זה, ליד הכניסה לאולם, נאשם 1 תקף את המאבטח מקסים ניימן, בכך שחבט בו במכת אגרוף בפנים וכתוצאה נזקק הלה לטיפול בבית חולים סורוקה. כמו כן, נאשם 1 התפרע תוך שמביע התנגדות עזה לניסיונות מאבטחי בית המשפט להשתלט עליו. בעת שהמאבטחים עסקו בניסיון להשתלט על נאשם 1, הגיח נאשם 2, אחיו של עדן אוחיון, מתוך קהל אנשים שעמד בסמוך, ותקף את המאבטח אסף לידרמן, בכך שחבט בו במכת אגרוף בפניו ודחף אותו ובשל כך נזקק המאבטח לטיפול רפואי. במהלך השתלטות המאבטחים על הנאשמים, הותקפו המאבטחים במכות אגרוף ובבעיטה על ידי אחרים מקרב הקהל שזהותם לא ידועה ונגרמו לחלק מהם חבלות - עבירות של תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו, בניגוד לסעיף 382 א' (ב)

עמוד 1

(1), תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379, הפרעה לעובד ציבור עבירה בניגוד לסעיף 288 א' (1) והתנהגות פרועה במקום ציבור בניגוד 1216 (א) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

כמו כן, היה מעורב נאשם נוסף, קטין, אחיו של נאשם 2, שעניינו נדון בבית משפט לנוער ולטענת הסניגור הסתיים בשל"צ, אף שבמועד ביצוע העבירה היה כבן 17, ובעת גזירת הדין היה כבר בגיר.

התובע העלה טיעונו על הכתב. לגבי נאשם 1 עותר למאסר ברף הבינוני-גבוה, כשהעונש הראוי בגין העבירות האמורות נע לטענתו בין מאסר קצר ועד 10 חודשי מאסר.

לגבי נאשם 2 עותר למאסר על פי רף בינוני-נמוך, בהתייחס למתחם זהה. כמו כן עותר למאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים.

נתקבלו בענייניהם תסקירים:

לגבי נאשם 1 צוין כי הוא בן 29, נשוי, אב לילד, עובד במפעל תפוגן בשדרות. הוא השלים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. הוא לא התייצב בלשכת הגיוס והסגיר עצמו כעבור 3 חודשים. לאחר שעבר חיול, ערק שוב, הסגיר עצמו בשנית ונדון לחודש מאסר. לאחר מכן שוחרר על רקע אי התאמה. לאחר שחרורו החל לעבוד במחסני השוק כעוזר מחסנאי. לאחר מכן קודם לתפקיד אחראי במות, תפקיד ניהולי, ועבד בתפקיד זה כ- 5 שנים, אך עזב והחל לעבוד ברמת חובב, שם עבד 6 שנים עד שנעצר. כתוצאה מהאירוע פוטר, ורק כשבית משפט אפשר לו זאת, החל לעבוד במפעל תפוגן.

נסיבות חייו היו מורכבות וקשות, ועקב צנעת הפרט לא תפורטנה.

הוא נישא בשנת 2010 ולו ילד בן 3.5. לאשתו עסק עצמאי לבניית ציפורניים. הוא תיאר קשר טוב עם משפחת אשתו, שהנאשם ברצח הוא אחיה.

לדבריו, הרקע לביצוע העבירות, תחושה שלו ושל משפחת אשתו שהסיקור האינטנסיבי בתקשורת השפיע על בית המשפט וגרם להם לחוש כי לא נעשה דין צדק. הוא חש תחושות של כעס כלפי מערכת המשפט.

הוא הביע חרטה כנה על מעשיו ועל האופן שבו דיבר בבית המשפט וכן על האלימות שבה נקט כלפי המאבטחים. הם התרשמו כי ברקע עמדה קורבנית בה מחזיק כלפי רשויות החוק ומערכת המשפט, אשר גרמה לו לחוש תסכול וכעס, שהלכו והעצימו במשך ההליך המשפטי והסיקור התקשורתי בעניין גיסו. הכרעת הדין הביאה לאובדן עשתונות ולפריקת מתחים שאצר בקרבו במשך ההליך המשפטי. הוא מבין ברמה הקוגניטיבית את חומרת המעשים, אך מתקשה לחבור לכך ברמה הרגשית בשל העמדה הקורבנית בה אוחז.

הם התרשמו שהוא בעל יכולות קוגניטיביות תקינות אך מתקשה במתן אמון ובקבלת סמכות בשל חוויות הילדות. מאז שהשתחרר מהשירות עבר תהליך של התבגרות והחל לנהל אורח חיים נורמטיבי, תוך שלמד לווסת עצמו ולשלוט בדחפיו ולהשתלב במסגרת תעסוקתית, והקים משפחה המעניקה לו תחושה של שייכות, משמעות ויציבות.

הוא בעל תפיסה עצמית חיובית ומתקשה לראות החלקים האלימים והאימפולסיביים בהתנהלותו. בשל העמדה הקורבנית מתקשה לבחון בביקורתיות החלקים המכשילים באישיותו המביאים אותו לעבור על החוק. לכן, **הציעו לו להשתלב בקבוצה טיפולית שתאפשר לו לבחון דפוסים מכשילים בהתנהלותו, אך הוא טען שלא מסוגל**

להתפנות לכך רגשית בשלב זה בחייו. עוד טען כי נמצא בחובות בשל הלוואת משכנתא שמתקשה לסלק בשל המעצר ופיטוריו וקושי להשתלב בעבודה חדשה, והביע חשש כי אם יאלץ להפסיק עבודתו בשל העונש שיגזר עליו, הוא יפוטל שוב, ומצבו הכלכלי יחמיר והוא יתקשה לפרנס את משפחתו.

על מנת לחזק את גורמי הסיכוי ולא לפגוע בפרנסתו, ממליצים שירות המבחן להימנע ממאסר ואפילו בעבודות שירות ולהסתפק בצו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות וכן מאסר מותנה.

נאשם 1 הרשעה קודמת בגין 3 אישומים בעבירות דומות: שתי עבירות של העלבת עובד ציבור, תקיפת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הסגת גבול וגניבה, בגין נדון ב- 11.5.08 ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס ומאסר מותנה.

מתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 2, עולה כי הוא רווק בן 27, החל לעבוד לפני כחודש במפעל תפוגן בשדרות. הוא השלים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. התמודד עם קשיי למידה. התגייס לצבא, שירת שירות סדיר, אך נדון מספר פעמים לעונשי מאסר בשל בעיות משמעת שונות, בסך הכל 9 חודשים. לאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות. הוא תיאר קשר קרוב במיוחד לאח שנדון למאסר עולם בגין הרצח. להם אח צעיר שנדון אף הוא בגין האירוע הזה כאמור, לצו של"צ. שני אחים נוספים עובדים ועברם נקי.

באשר לעבירות תיאר כי במהלך המשפט חשו הוא ובני משפחתו תסכול מיחס השופטים, תחושות שהובילו אותם להתבטא כפי שהתבטאו. הוא היכה את המאבטח על מנת לחלץ את נאשם 1, שהוא גיסו, שהוכה לדבריו על ידו. הוא התקשה לבחון מולם אלטרנטיבות אחרות לאופן בו התנהל והם מתרשמים כי העבירות נעברו על רקע משבר ומצוקה שחווה בעקבות מעשה האח. הם התרשמו כי ללא ליווי מקצועי להתמודדות עם המשבר, הוא נטל על עצמו אחריות לשמור על תפקוד ושלמות המשפחה למרות שלא היה מותאם ליכולתיו. בשל כך חווה תחושות קשה של כאב, פגיעה ותסכול איתם התקשה להתמודד ונטה להשתמש במנגנון של דחיסה שהוביל אותו להתפרצות ואובדן שליטה. הם התרשמו שהוא בעל יכולות קוגניטיביות תקינות ושאפה לתפקוד תקין העומד בפער אל מול קשייו להתמיד במסגרות לימודיות, תעסוקתיות וצבאיות בשל קושי בקבלת גבולות וסמכות וכן קושי בביטוי רגשי, שלתפסתו, עלול להציגו כאדם חלש ולאיים על תפסתו העצמית.

בשל כך נוטה לדחוס רגשות ובמצבים שבהם חווה עוצמות של כאב, כעס, לחץ ותסכול מתמשכים, עלול לאבד שליטה ולפעול באופן אימפולסיבי ותוקפני, על רקע קשייו לבחון דרכי פעולה אלטרנטיביות ואדפטיביות יותר.

הם התרשמו כי הוא נמצא בתהליך של אירוע משברי הבא לידי ביטוי בהשלמה, התבוננות ותחילה של שיקום במישורי חיי השונים וכי הליך המעצר וההליך הפלילי מהווים גורם מרתיע מציב גבולות. להתרשמותם, **מדובר בבחור צעיר שטרם הפנים דפוסים עברייניים. הם הציעו לו להשתלב בטיפול, אך הוא טען שלא מעוניין בטיפול ולא מסוגל לפנות לצורך כך מזמנו והם סבורים כי אינו בשל עדיין רגשית כדי לבחון דפוסי התנהלותו על מנת לערוך שינוי בחייו.**

בנסיבות אלה, כדי לחזק את גורמי הסיכוי ולא לפגוע בתהליך החיובי בו החל, ממליצים להסתפק בצו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות עם מאסר מותנה המציב גבולות.

לבקשת באי כח הצדדים, צפיתי בשני הדיסקים ת/ 1, אך הדיסק השלישי שבו צילומי המאבטחים לא נפתח.

מהדיסקים ניתן להבחין בתחילת האירוע האלים בתוך האולם לפני דלת היציאה וכן בהמשך האירוע לאחר היציאה מן האולם.

בתוך האולם רואים כיצד אנשי המשמר, שכפי הנראה נערכו מבעוד מועד, ולכן היו בכוחות מתוגברים, מוציאים את הקהל החוצה, אולם בפתח היציאה נוצר צוואר בקבוק. ניתן להבחין בשני הנאשמים, ובמאבטחים המזרזים אותם מאחור לצאת. נאשם 1 מסתובב לפתע לאחור וחובט במאבטח הקרוב אליו ביותר, ובתגובה מיידית המאבטחים משתלטים עליו ומורידים אותו ארצה בניסיון לאזוק אותו. בשלב זה מגיעים אנשים נוספים המנסים למנוע מעצרו, תוך שהמאבטחים האחרים מרחיקים הנאשם מהמקום. האזוק של נאשם 1 ערך באופן יחסי זמן רב בשל התנגדות הנאשם והתערבות אחרים, שהקשתה עליהם מילוי תפקידם.

בדיסק שתיעד האירוע בתוך האולם ניתן להבחין באדם הלובש ז'קט כחול המנסה כל העת למנוע מנאשם 2 ליטול חלק בהתלהמות, אלא שבשלב מסוים, נאשם 2 מתחמק ממנו ונראה מגיע מהצד ותוקף מאבטח, שכלל לא היה עסוק באזוק של נאשם 1, אלא רק במניעת התקרבות הקהל לאזור האזוק של נאשם 1. בשלב זה משתלטים עליו אנשי המשמר ללא הפרעה, מורידים אותו לרצפה ואוזקים אותו. נצפה גם האזוק של האח הקטין.

בניגוד לנטען, אף שאנשי משמר רבים הוזעקו למקום כדי להשתלט על נאשם 1 ולאזוק אותו, להתרשמותי לא נצפה שימוש בכח מצידם מעבר לנדרש לצורך השתלטות על הנאשמים בסיטואציה שתוארה, בהתחשב בניסיון של אנשים שונים, כולל נשים, להפריע להם, ולמנוע המעצר. לבסוף מעצרו של נאשם 2 והקטין התאפשר בשל השטח הסטרילי שנוצר לאחר שהגיעו למקום אנשי משמר נוספים, ביניהם המאבטח שהותקף ללא סיבה נראית לעין על ידי נאשם 2.

באשר לטווח העונשי :

התובע מפנה בסיכומיו לע"פ 520/85 **אטרי מגורה נ' מדינת ישראל**, שם היה מדובר בתקיפה של עובדת סוציאלית ונקבע הצורך שבית המשפט יפרוס הגנתו על עובדי ציבור: **"שאם לא תפרוש עליהם הגנה כזו, ספק אם יוכלו למלא נאמנה את תפקידם החשוב"**.

בגין התקיפה של העובדת סוציאלית ואיומים עליה נגזר דינו של המערער ל- **3 חודשי מאסר בפועל**.

כמו כן, מפנה לע"פ 500/87 **בורוכוב נ' מדינת ישראל**, **שנתיים מאסר** למערער שארב לדין מבית הדין הרבני שפסק בעניינו, והיכה אותו בכל חלקי גופו במכות אגרופ.

ברע"פ 6865/95 **לדרמן נ' מדינת ישראל**, **3 שנות מאסר** בגין שפיכת תה רותח על חברת הכנסת דיין וגרימת חבלות קשות.

ברע"פ 866-02-02 **עופר טאו נ' מדינת ישראל**, **9 חודשי מאסר** בגין תקיפת עובד ציבור בצוותא חדא תוך שימוש במוט ואיומים.

ברע"פ 251/06 **בועז אברהם נ' מדינת ישראל**, **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, בגין תקיפה חבלנית של פקח עירוני.

בע"פ 7670/09 **אמיר קומע נ' מדינת ישראל**, **6 חודשי מאסר בפועל**, כולל הפעלה של תנאי, בגין תקיפת פקח.

בע"פ 11488-08-10 פנחס כהן נ' מדינת ישראל, מקרה ידוע בו המערער השליך נעל על נשיאת בית משפט עליון ונדון לשנת מאסר.

לטענת התובע המתחם העונשי בגין העבירות, בנסיבות אישום זה, נע בין מאסר קצר ל- 10 חודשי מאסר וכי אין כל הצדקה לחרוג לקולא ממתחם זה תוך שמפנה לברע"פ 3058/07 פז נ' מדינת ישראל ושאינן לקבל את המלצת שירות המבחן.

ב"כ נאשם 1 טוען שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך התחשבות בנסיבות המיוחדות במהלכם נדון גיסו של נאשם 1, אחיו של נאשם 2, בגין רצח, וכן התחשבות בכך שהיו עצורים כחודשיים ובהמשך שוחררו בתנאי מעצר בית, וטוען למתחם עונשי הנע בין אי הרשעה למאסר קצר.

ב"כ נאשם 2 טוען כי יש להתחשב בכך שמדובר בבחור צעיר, שעברו נקי, אחיו של מי שנדון באותו מעמד למעשה למאסר עולם. חברתו בהיריון והוא היה עצור מ- 9.3.14 עד 4.5.14 ובהמשך היה נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא מספר חודשים.

לטענתו, אלמלא היה האירוע התקשורתי כלל לא הייתה מוגשת בקשת מעצר.

באשר למתחם הענישה הראוי:

הערך החברתי המוגן הינו הצורך להגן על הציבור בכללו מגורמים אלימים ופוגעניים, ועל עובדי ציבור בפרט, לצורך הקניית תחושת בטחון לעובד הציבור המבצע תפקידו עבור הציבור ולמענו, אך מוצא עצמו חדשות לבקרים, חשוף לתגובות קשות מצד אזרחים, כולל אלימות קשה. לא בכדי מצא המחוקק לנכון לחקוק עבירה ספציפית המתייחסת לתקיפתו של עובד הציבור, ולכן בניגוד לתקיפה של אחר, שדינה שנתיים, במקרה זה דין התוקף הינו 3 שנים, ואם עובר העבירה בנסיבות מחמירות, כבמקרה שבפני, העבירה היא מסוג פשע, שדינה 5 שנים.

בעבירה זו אין התייחסות לתוצאה ולכן הואיל ונגרמה במקרה שבפני חבלה של ממש, הוסף סעיף 380, שעניינו תקיפה הגורמת חבלה של ממש- שדינה 3 שנות מאסר.

בית-המשפט העליון פסק לא אחת על הצורך להחמיר בענישה במקרי אלימות. כך קבע המשנה לנשיא (כתוארו דאז) מ' חשין (בדימוס) בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 7.6.2005):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג וברית. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת

עמוד 5

המאסר."

בת.פ. 35169-06-12 (חיפה), **מדינת ישראל נ' חאלד בן קאסם אמון**, הודה הנאשם במסגרת הסדר טעון, בכך שתקף מורה של גיסו הקטין, שחשד כי המורה תקף אותו. תחילה הזהיר אותו שאם יגע בקטין הוא לא יצא חי, ולאחר מכן הגיע עם הקטין לבית הספר, התפרץ לכיתה במהלך שיעור, קילל את המורה ואיים כי יפגע בו ולאחר מכן לעיני התלמידים בעט בבטנו והטיח כיסא בראשו. מעוצמת המכה המורה נפל, הכיסא נשבר ובעודו שרוע על הרצפה המשיך הנאשם להכותו בבעיטות ואגרופים ואף נטל שולחן והטיח אותו בגבו. רק לאחר שהוזעקו למקום מורים הצליחו להדוף הנאשם ולהרחיקו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למורה שבר בחוליה המותנית, פצע ברגל, רגישות בצלעות, בבטן ובגב, ואושפז בבית חולים יומיים- עבירות של תקיפת עובד ציבור וגרימת חבלה חמורה.

גם שם שירות המבחן המליצו להעדיף האופציה השיקומית והמליצו על צו מבחן לתקופה של 18 חודשים יחד עם עונש חינוכי של של"צ בהיקף של 250 שעות, ולבקשתו של הנאשם התנצל בפני המורה לפני תלמידיו וכן בפני כל תלמידי בית הספר והאירועים צולמו ושודרו בטלוויזיה.

למרות זאת התביעה עתרה למאסר וטענה למתחם עונשי הנע בין 30 ל- 42 חודשים. לנאשם היו הרשעות, אך עברו לא היה מכביד, והעידו לטובתו עדי אופי רבים, ביניהם, חבר כנסת, ראש המועצה, מנהל בית הספר, מנהל מחלקת החינוך ועוד, בין היתר, העידו על כך כי לאחר המעשה הכיר בחומרתו וביקש להתנצל, וכי סבורים שמדובר באירוע שלא יחזור על עצמו. בית המשפט ציין כי מדובר בעבירה חמורה ולחומרה זו מתווספות נסיבות מחמירות הכרוכות בכך שעשה זאת באמצע שיעור לעיני תלמידיו ולכן מתחם העונש ההולם שיש לקבוע צריך לשקף את חומרת המעשה ולשרת צרכי הרתעה. נקבע כי עובדי ציבור זכאים להגנה וחלק מההגנה היא ההרתעה לכן נקבע **מתחם עונשי הנע בין 18 - 42 חודשי מאסר בפועל**.

שם התייחסו גם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: היותו נשוי, אב לילדות, הוא התנצל, ונערכה סולחה במסגרתה פיצה המורה בסכום של 50,000 ₪, הוא היה עצור 44 ימים ובתקופה זו המוסך שבבעלותו לא נפתח ונגרם לו נזק כלכלי לא מבוטל ולאחר מכן הורחק ממקום מגוריו. כמו כן, עברו הפלילי אינו משמעותי, ניהל אורח חיים נורמטיבי, ולכן, סברו ששיקולי השיקום מצדיקים חריגה לקולא מהמתחם ההולם. עם זאת, ציינו שעם כל הרצון להקל עמו לאחר שהתנצל באופן פומבי, וההתנצלות שוודרה והפיצה מסר חד משמעי נגד אלימות, מצא בית המשפט כי חומרת המעשה והצורך בהרתעת הרבים מתוך מגמה להגן על עובדי ציבור, מחייבים הטלת עונש מאסר ולכן לא אמצו את המלצת שירות המבחן, ולאור מידת הכיעור של המעשה מצא ביהמ"ש שאין להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, והטיל עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו- 10 חודשים על תנאי.

בת.פ. 52576-06-12 **מדינת ישראל נ' חאלדי**, נגזר דינו של נאשם שתקף בהיותו אסיר את קמב"ץ הכלא במכת אגרוף במצח תוך גרימת חבלה. **התביעה עתרה למאסר שינוע בין 6 - 12 חודשים**.

שם היה מדובר בנאשם שלו 3 הרשעות קודמות בגין 15 עבירות אלימות קשות, מספר אירועי שוד, נשק, סמים ועוד, שריצה בעבר עונשי מאסר. התובע טען כי אלימות המופנית כנגד עובדי ציבור מכרסמת באבני היסוד של הדמוקרטיה ומטרתה להרתיע עובדי ציבור מלבצע תפקידם, תופעה חמורה המחייבת תגובה הולמת וחד משמעית, בין היתר, באמצעות הגברת ההרתעה והענישה.

הסניגור טען כי על פי תיקון 113 ניתן לחרוג ממתחם הענישה וטען למתחם הנע בין מאסר מותנה עד 6 חודשים בעבודות שירות.

באותו גזר דין אוזכר פסק דינו של כב' השופט ג'ובראן בברע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל, שם נפסק כי:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור, אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתינו הדמוקרטית, יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק".

"טובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד... מתוקפנים ומאיימים, לכן הכרח להטיל ענישה שלממש, גם למען ישמעו ויראו". (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל)... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן, בתי המשפט מחויבים להכביד ידם ולתת עונשים מרתיעים..."

בסופו של יום בית המשפט הטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 3 חודשים בחופף למאסר שמרצה ו- 3 חודשים במצטבר, ומאסר מותנה.

עולה אם כן כי המתחם העונשי בגין תקיפת עובד ציבור מסוג עוון נע בין מאסר מותנה למאסר קצר אולם ככל שנסיונות העבירה חמורות יותר ותוצאותיה קשות יותר, ולכשמדובר בעבירה מסוג פשע, המתחם ינוע בין 6 חודשי מאסר ל-18, ואם חלילה גורם לעובד חבלות חמורות, ינוע בין 18 חודשי מאסר ל-42 ואף יותר.

במקרה שבפני היה מדובר בדיון שקיבל תשומת לב רבה מהתקשורת, ונדרשה רגישות רבה מצד המשמר שכן באולם נכחו, בעת הקראת הכרעת הדין, בני משפחת הקרבן, ובני משפחת הנאשם, והאווירה הייתה קשה וטעונה. עובדי משמר בית המשפט הותקפו במכות אגרוף וכתוצאה נזקקו לטיפול רפואי. הם הותקפו רק משום שמילאו תפקידם כדין בהשלטת סדר באולם ביהמ"ש, בניסיון למנוע התפרעות, והרחיקו הציבור המתפרע לצורך הרגעת הרוחות ומניעת פגיעה.

התנהגותם האלימה של הנאשמים באה כהתפרצות רגשית לא מתוכננת, לאחר תקופה שלווה בחשש גדול מתוצאת ההליך המשפטי, על רקע אי השלמה עם פסיקת ביהמ"ש. התנהגותם היתה נוכח ציבור גדול, למול מצלמות הטלוויזיה, אירוע שכצפוי, שודר שוב ושוב.

הנאשמים היו מודעים לסיקור התקשורתי הרחב ולמרות זאת, ואולי בגלל זאת, התפרצו למול עיני המצלמות, תוך שהעבירו מסר של מחאה וזעם כלפי המערכת המשפטית והתקשורת, מסר אותו אינם מסתירים גם היום.

מדובר בנסיבות מיוחדות הדורשות לכן להעביר מנגד מסר ברור וחד משמעי על פיו לא תתאפשר פגיעה בעובדי ציבור. מסר של אפס סובלנות, כדברי כב' השופט ג'ובראן, על מנת לגדוע תופעה קשה זו, שבהחלט מכרסמת ביסודות החברה הדמוקרטית. ללא עובדי ציבור אמינים וישרי דרך, העושים עבודתם נאמנה, ללא כחל וסרק וללא חשש מפגיעה, לא יכולה חברה דמוקרטית להתקיים.

מאידך גיסא, לא אוכל להתעלם מגילו הצעיר של נאשם 2, מעברו הנקי, מכך שנאשם 1 הוא שהחל בארוע, בעוד

נאשם 2 חש כי הוא נחלץ לעזרתו, מהעובדה שעדן היה אחיו אליו חש קירבה רבה, ומיתר הנסיבות שתוארו בתסקיר. בשונה ממנו, לנאשם 1 יש עבר בעבירות דומות, וכבר נדון למאסר בעבודות שרות בגין עבירות כלפי עובדי ציבור.

לאור האמור מצאתי לאבחן בין השניים ולגזור דינו של נאשם 2 ברף התחתון.

לצערי, למרות שקיימת נזקקות טיפולית גבוהה, השניים אינם פנויים לשתף פעולה בהליך טיפולי שיש בו לצמצם מסוכנות וחשש להישנות מקרי אלימות בעתיד ובכך יש להשליך במידה רבה על העונש.

לאור כל האמור אני מטילה על הנאשמים עונשים כדלקמן:

לנאשם 1:

1. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה.

3. פיצוי למקסים ניימן בסך 6,000 ₪ שיופקד בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.3.16.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

לנאשם 2:

1. 4 חודשי מאסר, בניכוי התקופה שהיה עצור, בעבודות שירות בבית החייל בבאר שבע, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפקוח שמעון מלול.

תחילת המאסר מיום 30.9.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של

העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים בגין כל עבירה של תקיפה.

3. התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

4. פיצוי לאסף לידרמן בסך 3000 ₪ שיופקד בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.3.16.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.

ניתנה והודעה היום ג' אב תשע"ה, 19/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

הואיל והנאשמים אינם מעוניינים לנכות מסכומי ההפקדה את סכומי הפיצוי, הפיקדון יושב להם או למי מטעמם על פי פרטי חשבון בנק שימציאו למזכירות

ניתנה והודעה היום ג' אב תשע"ה, 19/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכבת המאסר בפועל בלבד למשך 45 יום, בתנאי שתעוכב יציאתם מן הארץ. לצורך זאת עליהם להפקיד דרכונם במזכירות ביתה משפט.

הערבויות שניתנו כולל הפקדונות, יבטיחו התיצבותם לדיונים בבית משפט ובהמשך נשיאה בעונשים.

במידה ולא יוגש ערעור, עליהם להתייצב לנשיאה במאסר, נאשם 1 יתייצב ב- 6.9.15 שעה 8:00 במחלקת קליטה והצבה שב"ס, באר שבע, ונאשם 2 בכל מקרה אמור להתחיל לשאת מאסרו בעבודות שירות ב- 30.9.15 כמפורט לעיל.

ניתנה והודעה היום ג' אב תשע"ה, 19/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עיכוב יציאה יצא מיד והפקדת הדרכון תיעשה תוך 48 שעות, וניתן לעשות זאת בבית משפט בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ג' אב תשע"ה, 19/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה